

РЕШЕНИЕ

№ 1427

гр. София, 01.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в
публично заседание на 03.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3324** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 233 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на С. Г. С. от [населено място], старши разследващ полицай при 01 РУ“Полиция“ – СДВР срещу заповед рег. № 3- 195/23.03.2012г. на Началник сектор „Досъдебно производство“ на 01 РУ“Полиция“ – СДВР, с която на основание чл. 227, ал.1, т.11 от ППЗМВР, вр. чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР и чл.228, т.4 ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6/шест/ месеца, както и е предупреден, че при последващо нарушение ще му бъде наложено наказание съгласно чл.226, ал.1 , т.5, т.6 и т.7 ЗМВР.

В жалбата се излагат подробни доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. Поддържат се доводи, че от събраните по делото писмени доказателства не се установява жалбоподателят да е извършил твърдяното нарушение на служебните задължения. Искане за отмяната на административния акт с произтичащите от това последици и се претендират направените по делото разноски.

Ответната страна – Началник сектор „Досъдебно производство“ при 01 РУ“Полиция“ при СДВР, чрез процесуалния си представител юрк. Г. изразява становище за законосъобразност на обжалваната заповед и за неоснователност на жалбата.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по

делото гласни и писмени доказателства по реда на чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят С. Г. С. заема длъжността "инспектор II-ра степен, категория „Г“, старши разследващ полицай в „Разследване на икономически престъпления“ сектор „Досъдебно производство“ 01 РУ“Полиция“ – СДВР.

Във връзка с постъпил в СДВР сигнал № Ж 417/2011г., е изготвена е справка рег. № Ж 417/21.02.2012г. на А.Б. /няма вписана длъжността на лицето в справката/ във връзка с извършена проверка № Ж 10989/2011г. на ДКИАД-МВР относно жалба на Е. Г. А.. В справката е посочено, връзка с постановление за принудително довеждане по водено срещу него ДП ЗМ 15696/2003 г. по описа на 01 РУП-СДВР, пр.пр.5842/03 г. на СРП, за извършено престъпление по чл. 206 ал. 1 от НК,разпределено на СтРП С. Г. С. - 01 РУП-СДВР, с бюлетин № 20/20.01.2009 г. на Д "ПОП", телеграма № 2585/20.01.2009 г. на СДВР е обявен за О. Е. А. в изпълнение указания на наблюдаващия прокурор, дадени с постановление на СРП. В справката е отразено още, че видно от снетите писмени сведения и приложени копия на постановления по воденото ДП от старши разследващ полицай С. С. се установи, че Е. А. е обявен за О. на 09.06.2009г., която дата обаче не отговаря на посочената в телеграмата на СДВР респ. бюлетин на „ПОП“ дата -20.01.2009г. Пак от справката е видно, с Постановление от 09.06.2008 г. на старши разследващ полица С. С., ДП ЗМ 15696/2003г. е изпратено в СРП с мнение за прекратяване на осн. чл. 243 ал. 1 т. 1от НК, като с постановление на СРП от 05.03.2009 г. същото е прекратено.

На 08.03.2011 г. Е. Г. А. е доведен принудително в 01 РУП-СДВР. На 09.03.2011г. дежурен РП Т. И. е осъществил връзка с наблюдаващият делото прокурор. Установено е, че с постановление на СРП от 05.03.2009 г. наказателно производство срещу Е. А. е прекратено, като препис от постановлението е изпратено в 01 РУП-СДВР . Поради отсъствието да жалбоподателя С. С. /който е бил в платен годишен отпуск/ от СРП е изпратен по факс екземпляр от постановлението на СРП за прекратяване на воденото досъдебно производство, РП Т. И. е изготвил докладна записка по случая и въз основа на дадените указания в постановлението на СРП е предприел незабавни действия по сваляне от издирване на лицето Е. Г. А. - с телеграма № 6304/09.03.2011 г. на ГД"КП" и бюлетин № 68/09.03.2011 г. на СДВР, поради отпадане на основанието.

В хода на извършваната в СДВР проверка и направена деловодна справка в 01 РУП-СДВР се установи, че постановление от СРП за прекратяване на воденото ДП срещу А. е изпратено на 14.03.2009 г. На 18.03.2009 г. С. С. е получил срещу подпис екземпляр от постановлението. След запознаване със същото и в изпълнение на дадените указания на прокурор Л. Р. при СРП за снемане от О. на А. е следвало, жалбоподателят С. да предприеме необходимите действия за снемане му като инициатор на издирването.

С оглед горното изготвилата справка А. Б. е направила извода, че след жалбоподателят С. не е изпълнил дадените писмени указания на прокурора по разследването, които съгласно чл. 54 ал 4 от ЗМВР са задължителни за водещият разследването, жалбоподателят С. е извършил дисциплинарно нарушение – неизпълнение на служебни задължения съгласно чл.224, ал.2, т.2 ЗМВР, за което се предвижда наказание „порицание“ по смисъла на чл.227, ал.1, т.11 ППЗМВР.

Видно от материалите по преписката жалбоподателят е депозирал писмени обяснения /сведение/ по жалбата № 417/2011г. по описа на СДВР на 11.01.2011г.

Дисциплинарното производство приключва с издаването на оспорената в настоящото производство заповед № з-195/23.03.2012г. на Началник сектор „Досъдебно производство“ на 01 РУП-Полиция – СДВР, с която на основание чл. 227, ал.1, т.11 от ППЗМВР, вр. чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР и чл.228, т.4 ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6/шест/ месеца, както и е предупреден, че при последващо нарушение ще му бъде наложено наказание съгласно чл.226, ал.1 , т.5, т.6 и т.7 ЗМВР.

Дисциплинарно-наказващият орган е изложил следното от фактическа страна: За времето от 18.03.2009г. до 08.03.2011г. не е извършил необходимите действия за сезиране на 01 РУП-СДВР –звено „Издирване“, а именно – не е изготвил зокладна записка за сваляне от издирване на лицето Е. Г. А., ЕГН [ЕГН], който е бил обявен за О. с бюлетин № 20/20.01.2009г. на дПОП, телеграма № 2585/20.01.2009г. на СДВР, по ДП ЗМ 15969/03г. по описа на 01 РУП-СДВР, пр.пр. № 5842/03 г. по описа на СРП, което е бил длъжен да направи на 18.03.2009г. при получаване на постановлението за прекратяване на наказателното производство , съгласно чл.49, ал.5 от Инструкция І-8/18.05.2005г. за издирвателната дейност в МВР / отм. С Инструкцията за издирвателната дейност в МВР І-3 55/08.09.2010г. , изм. с Инструкция І –3 4/16.01.2012г /.

При така установените факти е направен извода, че по отношение на старши разследващ полицай С. Г. С. са налице предпоставките за ангажиране на дисциплинарна отговорност с оглед неизпълнение на служебните задължения съгласно чл.224, ал.2, т.2 ЗМВР, за което се предвижда наказание „порицание“ по смисъла на чл.227, ал.1, т.11 ППЗМВР.

По делото са приети съдържащите се в административната преписка писмени доказателства - справка и материали относно извършена проверка в 01 РУП - СДВР, Постановление за прекратяване на наказателното производство от 05.03.2009г. на прокурор Л. Р., кадрова справка, обяснение от жалбоподателя с дата 12.01.2012г., типова длъжностна характеристика на длъжността "младши дознател – дознател-старши дознател“ , ведно с протокол за запознаване със същата, подписан от жалбоподателя и др.

При така установената фактическа обстановка и като обсъди поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени доказателства и доводите на страните, Административен съд София град направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото заповедта е връчена на жалбоподателя на 26.03.2012 г., а жалбата срещу административния акт е до АССГ с вх.№ 7923 на 30.03.2012г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е и основателна.

Нормата на чл. 228 от ЗМВР определя органите, компетентни да налагат дисциплинарни наказания на служителите в МВР. Жалбоподателят заема длъжност по служебно правоотношение - инспектор, категория Г, инспектор II степен - "старши разследващ полицай“ в група „Разследване на икономически престъпления“ при сектор „Досъдебно производство“ при 01 РУП - СДВР. Съгласно чл. 228, т. 4 от ЗМВР органите по чл. 186, ал. 1 (измежду които „началник сектор“ или по-висока длъжност , какъвто в случая се явява Началника на сектор „Досъдебно производство“ при 01 РУП-СДВР) налагат наказания по чл. 226, ал. 1, т. 1-3. Наказанието на жалбоподателя е по чл. 226, ал. 1, т. 3 ЗМВР (порицание за срок от 6 месеца) и

същият заема длъжност по служебно правоотношение, категория Г. В конкретния случай дисциплинарното наказание е наложено от Началника на сектор „Досъдебно производство“ при 01 РУП-СДВР, който е материално компетентен съгласно чл. 228, т.4 от ЗМВР.

Настоящият съдебен състав намира, че при издаването на оспорената заповед са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Разпоредбите на ЗМВР и ППЗМВР изрично предвиждат образуването и провеждането на дисциплинарно производство, което има за цел да установи наличието на нарушение на служебната дисциплина, извършителят и съответно в какво се изразява то. ЗМВР и ППЗМВР не изискват наличието на конкретен (нарочен) акт за започване на дисциплинарното производство, с изключение на случаите за дисциплинарно производство по реда на чл. 230, ал. 1 от ЗМВР - при наличие на данни за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина по чл. 227 от закона, поради което възраженията на жалбоподателя за липсата на заповед са неоснователни.

На първо място по делото липсват данни жалбоподателят да е поканен да даде обяснения във връзка с жалба № 417/2011г. на Е. Г. А. относно задължението за сваляне от О. на лицето, във връзка с което е изготвената справка от 21.02.2012г. на служителката А. Б..

В заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, предмет на оспорване в настоящото производство, е посочено, че служителят С. Г. С. е нарушил служебната дисциплина, като за времето от 18.03.2009г. до 08.03.2011г. не е извършил необходимите действия за сезиране на 01 РУП –СДВР – звено „Издирване“, а именно : не е изготвил докладна записка за сваляне от издирване на лицето Е. Г. А., който бил обявен за О. с бюлетин № 20/20.01.2009г. но ДПОП, телеграма № 2585/20.01.2009г. на СДВР , по ДП ЗМ № 15969/2003г. по описа на 01 РУП –СДВР, пр.пр. № 5482/03г. по описа на СРП, което е бил длъжен да направи на 18.03.2009г. при получаване на постановлението за прекратяване на наказателното производство на СРП.

В оспорваната заповед , органът издал същата е посочил като нарушения на служебната дисциплина , нарушение на задълженията на жалбоподателя по чл.49, ал.5 от Инструкция I-8/18.05.2005г. за издирвателната дейност в МРВ /отм. с Инструкция за издирвателната дейност в МВР I -3 55/08.09.2010г. , изм. с инструкция I –3 4/16.1.2012г./.

Видно от &2 на ПЗР на цитираната в оспорваната заповед Инструкция за издирвателната дейност № Из- 55/08.09.2010г. на практика отменя Инструкция № 3-31/27.11.2006г. , а не както е посочено в оспорваната заповед Инструкция I-8/18.05.2005г. за издирвателната дейност в МРВ и за нарушението на която е наказан жалбоподателя.

Следва да се отбележи, че въпреки указанията на съда до ответника, видно от доказателствата по делото, същият не представи по делото Инструкция I-8/18.05.2005г. за издирвателната дейност в МВР.

Следователно към момента на евентуално извършеното нарушение, вмененото на жалбоподателя нарушение е по разпоредба на акт, какъвто няма или не е актуален към този момент.

На следващо място, обжалваната заповед рег. № 3-195 от 23.03.2012г. на Началник сектор „Досъдебно производство“ на 01 РУ“Полиция“ – СДВР не отговаря на изискванията на чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР, съгласно която разпоредба

дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В процесната заповед не са посочени доказателствата, въз основа на които дисциплинарно-наказващият орган счита, че описаното нарушение е осъществено. Налице е само едно позоваване на справка рег. № Ж – 417/2011г. от 21.02.2012г. по описа на СДВР на извършилия проверката, без да са обсъдени никакви други доказателства, включително и приложеното по делото постановление на прокурор от СРП за изпращане на същото на СДВР, сектор „Издирване” за сведение и изпълнение.

Нарушаването на императивната норма на чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР води до ограничаване на правото на защита на служителя и обуславя незаконосъобразността на наложеното дисциплинарно наказание.

Съдът намира, че при издаването на оспорената заповед е налице неправилно прилагане на материалния закон.

Видно от приложеното по делото постановление за прекратяване на наказателното производство от 05.03.2009г. по дознание № 15696/03г. по описа на 01 РПУ-СДП, пр.пр. № 5842/03г. по описа на СРП, става ясно, че наказателното производство срещу Е. Г. А. е прекратено и във връзка с това е разпоредено снемането на лицето от ОДИъ обявен за издирване с телеграма 2585/2009г. на СДВР, бюлетин № 20/09г. на ПОП. От диспозитивната част на постановлението е видно още, че във връзка със снемането от О. на Е. А., е разпоредено препис от постановлението да се изпрати на СДВР, отдел „Издирване” за сведение и изпълнение, което поради липса на друго разпореждане или вътрешно – вътрешен акт от страна на СДВР, не ангажира жалбоподателя със снемане от О. на А., за да се претендира неговата дисциплинарна отговорност за неизпълнение.

Такова задължение за жалбоподателя не възниква и по силата на длъжностната характеристика за длъжността "младши дознател – дознател – старши дознател", с която същият се е запознал на 08.07.2009г., видно от приложения протокол (лист 50 от делото).

С оглед на гореизложеното не се установява наличието на виновно неизпълнение на служебните задължения от страна на жалбоподателя и незаконосъобразно е ангажирана дисциплинарната му отговорност с обжалваната заповед.

По така изложените съображения и след съвкупна преценка на събраните по делото писмени доказателства настоящият съдебен състав намира, че при издаването на оспорената заповед са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, накърняващи правото на защита на жалбоподателя, както и нарушение на материалния закон, които обосновават извода за незаконосъобразност на административния акт.

С оглед на горното жалбата на С. Г. С. е основателна и заповед № 3-195/23.03.2012г. на Началник сектор „Досъдебно производство“ на 01 РУ „Полиция“ – СДВРЮ следва да се отмени като незаконосъобразна.

При този изход на спора и направеното от страна на жалбоподателя и процесуалният му представител адв. Н. искане за присъждане на направените по делото разноски ответната страна следва да бъде осъдена да заплати сумата в размер на 350 (триста и

петдесет лева) лева, представляващ заплатено адвокатско възнаграждение , съгласно приложения договор за правна защита и съдействие от 30.03.2012г.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София град, I отделение, VI състав

РЕШИ:

Отменя по жалбата на С. Г. С. от [населено място], старши разследващ полицаи при 01 РУ“Полиция“ – СДВР ЗАПОВЕД рег. № 3-195/23.03.2012г. на Началник сектор „Досъдебно производство“ на 01 РУ“Полиция“ – СДВР, с която на основание чл. 227, ал.1, т.11 от ППЗМВР, вр. чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР и чл.228, т.4 ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6/шест/ месеца, както и е предупреден, че при последващо нарушение ще му бъде наложено наказание съгласно чл.226, ал.1 , т.5, т.6 и т.7 ЗМВР.

Осъжда 01 РУП- СДВР да заплати на С. Г. С. сумата в размер на 350 (триста и петдесет) лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните и от връчването на препис от настоящия съдебен акт.

СЪДИЯ: